

1ο Διεθνές Συνέδριο στην Κλασική Ψυχανάλυση
26, 27, 28 Απριλίου 2013
Αθήνα
`Σεξουαλικότητα και Διαστροφές`

Τίτλος Εργασίας
Ντροπή, Αμφιβολία και Σύγχυση κατά την Υστερία

Περίληψη
Του Simon Archer

Η εργασία ξεκινά με μια αναφορά στις απόψεις του Φρόυντ όσον αφορά την αμφιβολία και τις διαφορετικές του ιδέες που σχετίζονται ντροπή που είναι αποτέλεσμα του άγχους λόγω της σεξουαλικής επιδειξιμανίας ή ενός σήματος άγχους και μιας τραυματικής νεύρωσης. Η εργασία αυτή ερευνά της δεύτερη περίπτωση και προτάσσει το γεγονός ότι ενώ η ντροπή και η αμφιβολία αναπόφευκτα συνδέονται με τη σεξουαλικότητα δεν ξεκινάνε ωστόσο από εκεί αλλά έχουν τις ρίζες τους σε ενστικτώδη συστήματα συναισθηματικής ανταπόκρισης. Διάφορες πτυχές παθολογικής ντροπής και αμφιβολίας εξετάζονται γρήγορα πριν επικεντρωθούμε στην υστερία. Στην εργασία προτείνεται ότι η υστερία ταλανίζεται από μια αίσθηση επαίσχυντης ντροπής της φυσικής ενστικτώδης ενόρμησης να `αποπλανήσει` τη μητέρα. Αυτή η πρόωρη αποτυχία ριζώνεται στο υποσυνείδητο. Το βρέφος επιβιώνει προσπαθώντας να δώσει στη μητέρα αυτό που θέλει αλλά γίνεται ολοένα και πιο σκεπτικό για την αυθεντικότητα αυτής της επικοινωνίας. Η επαναλαμβανόμενη απώλεια οδηγεί σε μια προσπάθεια να διορθώσει την κατάσταση στρέφοντας την προσοχή προς τον πατέρα. Η πρόωρη νοητική ανάπτυξη βοηθά στο θρίαμβο εναντίον στις `χαζής` μητέρας και των συνομήλικων αντιπάλων του ενώ παράλληλα αποκτά το θαυμασμό του πατέρα και των δασκάλων. Κατά τη διάρκεια της εφηβείας το κορίτσι αναπτύσσει ένα φορτισμένο σεξουαλικά φανταστικό κόσμο. Επειδή και η αποπλάνηση του πατέρα είναι αδύνατη η προ-εφηβική λύση είναι η φαντασίωση ότι ο πατέρας (όπως και απαιτητική μητέρα) είναι ένας πληγωμένος, άρρωστος άντρας που πρέπει να τον `περιθάψει` η κόρη. Η ερωτική υποκατάσταση περιλαμβάνει την ιδέα ότι ο πατέρας έχει θυσιαστεί για την `ξεχωριστή` του κόρη η οποία και καταρρίπτει τη βαθεία ασυνείδητη αμφιβολία οδεύοντας προς την εφηβεία με μια αμυντική, συνειδητά ξεδιάντροπη πεποίθηση που δε χωρά αμφιβολία ότι μπορεί να αποπλανήσει οποιοδήποτε αρσενικό. Κατά τη διάρκεια της μεταβίβασης, ο αναλυτής ξεκινάει ως η μητέρα που πρέπει να αποπλανηθεί και να ικανοποιηθεί. Αυτό μπορεί να οδηγήσει τον αναλυτή σε αντίστοιχες ενορμήσεις στο να περιθάψει τον ασθενή. Επειδή στη βρεφική ηλικία το κορίτσι δεν ξέρει που να στραφεί αμφιβάλλει και μπερδεύεται όσον αφορά την ταυτότητα της. Προφανώς ετερόφυλη, η σεξουαλική ταυτότητα του ασθενή είναι ασταθής. Δημιουργούνται καταστάσεις σύγχυσης όπου υπάρχει ένας ασθενής ο οποίος ανταλλάζει γρήγορα αντικείμενα. Ο αναλυτής αναπόφευκτα γίνεται αβέβαιος και μπερδεύεται ως προς το ποιος είναι στα μάτια του ασθενή και αβέβαιος και μπερδεμένος ως προς την αποτελεσματικότητα του.